

“मीठे बच्चे- तिम्रो कर्तव्य हो सबैलाई स्थायी सुख र शान्तिको बाटो बताउनु, शान्तिमा रहेर शान्तिको इनाम देऊ।”

प्रश्न:- कुन गहन रहस्यलाई बुझ्नको लागि बेहदको बुद्धि चाहिन्छ ?

उत्तर:- ड्रामाको जुन सीन जुन समय चल्यो छ, त्यति बेला नै चल्यो । यसको एक्यूरेट आयु छ, बाबा पनि आफ्नो एक्यूरेट समयमा आउनुहुन्छ, यसमा एक सेकेण्डको पनि फरक पर्न सक्दैन । पूरा ५ हजार वर्षपछि बाबा आएर प्रवेश गर्नुहुन्छ । यो गहन रहस्य बुझ्नको लागि बेहदको बुद्धि चाहिन्छ ।

गीत:- बदल जाए दुनियाँ न बदलेंगे हम.....

ओम् शान्ति । रूहानी बच्चाहरूप्रति रूहानी बाबा बसेर सम्भाउनुहुन्छ । बच्चाहरूलाई बाटो बताउनुहुन्छ- शान्तिधाम र सुखधामको । यस समय सबै मनुष्यले विश्वमा शान्ति चाहन्छन् । हरेक व्यक्तिले पनि चाहन्छन् र विश्वमा पनि शान्ति चाहन्छन् । हरेकले भन्छन्- मनको शान्ति चाहियो । अब त्यो पनि कहाँबाट मिल्न सक्छ ? शान्तिका सागर त बाबा नै हुनुहुन्छ, जसबाट वर्सा मिल्न सक्छ । व्यक्तिगत पनि मिल्छ, होलसेल पनि मिल्छ अर्थात् सबैलाई मिल्छ । जो बच्चाहरू पढ्छन्, बुझ्न सक्छन्- आफूले पनि शान्तिको वर्सा लिने पुरुषार्थ गर्छन्, अरूलाई पनि बाटो बताउँछन् । विश्वमा शान्ति त हुनु नै छ । चाहे कोही वर्सा लिन आऊन् वा नआऊन् । बच्चाहरूको कर्तव्य हो, सबै बच्चाहरूलाई शान्ति दिनु छ, २-४ जनालाई वर्सा मिलेर के हुन्छ । कसैलाई बाटो बताइन्छ, तर निश्चय नहुनाको कारण अरूलाई आफूसमान बनाउन सक्दैनन् । जो निश्चयबुद्धि छन् उनीहरूले सम्भन्छन्- बाबासँग हामीलाई वर मिलिरहेको छ । वरदान दिनुहुन्छ नि- आयुष्मान् भव, धनवान् भव पनि भन्छन् । केवल बोलेर त आशीर्वाद मिल्दैन । आशीर्वाद माग्छन् भने उनलाई सम्भाइन्छ- तिमीलाई शान्ति चाहिन्छ भने यस्तो पुरुषार्थ गर । मेहनतबाट सबैथोक मिल्छ । भक्तिमार्गमा कति आशीर्वाद लिन्छन् । आमा, बुवा, टिचर, गुरु आदि सबैसँग माग्छन्- हामी सुखी र शान्त रहन सकौं । तर रहन सक्दैनन् किनकि यति धेरै मनुष्य छन्, उनलाई सुख-शान्ति मिल्न कसरी सक्छ ? गायन पनि गर्छन्- शान्ति देवा । बुद्धिमा आउँछ- हे परमपिता परमात्मा, हामीलाई शान्तिको इनाम दिनुहोस् । वास्तवमा इनाम त्यसलाई भनिन्छ जो चीज उठाएर दिन सकियोस् । भन्दछन् पनि- यो तिमीलाई बख्शीश हो, इनाम हो । बाबा भन्नुहुन्छ- बख्शीश कसैले कति गर्छन्, धनको, घरको, कपडा आदिको गर्छन्, त्यो भयो दान-पुण्य अल्पकालको लागि । मनुष्यले मनुष्यलाई दिन्छन् । धनवान्ले गरिबलाई अथवा धनवान्ले धनवान्लाई दिदै आयौ तर यो त हो शान्ति र सुख, स्थायी । यहाँ त कसैले एक जन्मको लागि पनि सुख-शान्ति दिन सक्दैन किनकि उनको पास छँदै छैन । दिनेवाला एकै बाबा हुनुहुन्छ । उहाँलाई सुख-शान्ति-पवित्रताका सागर भनिन्छ । उच्च भन्दा उच्च भगवान्को नै महिमा गाइन्छ । सम्भन्छन्- उहाँबाट नै शान्ति मिल्छ । फेरि उनीहरू साधु-सन्त आदिको पास जान्छन् किनकि भक्तिमार्ग हो नि त्यसैले फेरो लगाइरहन्छन् । त्यो सबै हो अल्पकालको लागि पुरुषार्थ । तिमी बच्चाहरूको अब त्यो सबै बन्द हुन्छ । तिमीले लेख्छौ पनि, बेहदका बाबासँग १०० प्रतिशत पवित्रता, सुख, शान्तिको वर्सा पाउन सक्छौ । यहाँ १०० प्रतिशत

२०७२ असोज २८ बिहीबार १५-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
अपवित्रता, दुःख, अशान्ति छ तर मनुष्यले बुझ्दैनन्। भन्दछन्- ऋषि-मुनि आदि त पवित्र छन्।
तर जन्म त फेरि पनि विषबाटै हुन्छ नि। मूल कुरा नै यो हो। रावण राज्यमा पवित्रता हुन
सक्दैन। पवित्रता-सुख आदि सबैका सागर एकै बाबा हुनुहुन्छ।

तिमीले जान्दछौ- हामीलाई शिवबाबासँग २१ जन्म अर्थात् आधाकल्प २५०० वर्षको लागि वर्सा
मिल्छ। यो त ग्यारेन्टी छ। आधाकल्प सुखधाम, आधाकल्प हुन्छ दुःखधाम। सृष्टिको २ भाग
हुन्छ- एक नयाँ, एक पुरानो। तर नयाँ कहिले, पुरानो कहिले हुन्छ यो पनि जान्दैनन्। वृक्षको
आयु यति एक्यूरेट बताउन सक्दैनन्। अहिले बाबाद्वारा तिमी यस वृक्षलाई जान्दछौ। यो ५ हजार
वर्षको पुरानो वृक्ष हो, यसको एक्यूरेट आयुको बारेमा तिमीलाई थाहा छ। तर ती जुन वृक्ष हुन्छन्
त्यसको आयुको बारेमा कसैलाई थाहा हुँदैन, अन्दाज बताइदिन्छन्। तूफान आयो, वृक्ष ढल्यो, आयु
पूरा भयो। मनुष्यहरूको पनि अचानक मृत्यु भइरहन्छ। यस बेहदको वृक्षको आयु पूरा ५ हजार
वर्ष हो। यसमा एक दिन न कम, न धेरै हुन सक्छ। यो बनिबनाऊ वृक्ष हो। यसमा फरक पर्न
सक्दैन। ड्रामामा जुन सीन जुन समय चल्यो छ, त्यति बेला नै चल्यो छ। हुबहु दोहोरिनु छ। आयु पनि
एक्यूरेट छ। बाबालाई पनि नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्न आउनुपर्छ। एक्यूरेट समयमा आउनुहुन्छ।
एक सेकेण्डको पनि फरक पर्न सक्दैन। अब तिम्रो बेहदको बुद्धि बनेको छ। तिमीले नै बुझ्न
सक्छौ। पूरा ५ हजार वर्षपछि बाबा आएर प्रवेश गर्नुहुन्छ, त्यसैले शिवरात्रि भन्छन्। कृष्णको लागि
जन्माष्टमी भन्छन्। शिवको जन्माष्टमी भन्दैनन्, शिवको रात्रि भन्छन् किनकि यदि जन्म हुन्छ भने
फेरि मृत्यु पनि हुन्छ। मनुष्यहरूको जन्मदिन भन्दछन्। शिवको लागि सदैव शिवरात्रि भन्छन्।
दुनियाँमा यी कुराको बारेमा केही पनि थाहा छैन। तिमीले बुझ्दछौ- शिवरात्रि किन भनिन्छ,
जन्माष्टमी किन भनिदैन? उहाँको जन्म दिव्य अलौकिक हुन्छ, जो अरू कसैको हुन सक्दैन। यो
कसैले जान्दैनन्- शिवबाबा कहिले, कसरी आउनुहुन्छ? शिवरात्रिको अर्थ के हो, तिमीले नै
जान्दछौ। यो हो बेहदको रात। भक्तिको रात पूरा भएर दिन हुन्छ। ब्रह्माको रात र दिन हुन्छ
त्यसैले फेरि ब्राह्मणहरूको पनि भयो। एक ब्रह्माको मात्र खेल कहाँ चल्यो र। अब तिमीले जान्दछौ,
अब दिन शुरू हुनु छ। पढ्दै-पढ्दै आफ्नो घर पुग्छौ, फेरि दिनमा आउँछौ। आधाकल्प दिन र
आधाकल्प रात गाइन्छ तर कसैको पनि बुद्धिमा आउँदैन। तिनीहरूले त भन्छन्- कलियुगको आयु
४० हजार वर्ष बाँकी छ, सत्ययुगको लाखौं वर्ष हुन्छ फेरि त आधा-आधाको हिसाब मिल्दैन।
कल्पको आयुलाई कसैले पनि जान्दैनन्। तिमीले सारा विश्वको आदि-मध्य-अन्तलाई जान्दछौ। यो
५ हजार वर्षपछि सृष्टि चक्कर लगाइरहन्छ। विश्व त हुन्छ नै, यसमा पार्ट खेल्दा-खेल्दा मनुष्य
हैरान हुन्छन्। यो के आवागमन हो? यदि ८४ लाख जन्मको आवागमन हुन्छ भने थाहा छैन के
हुन्छ। नजान्नाले कल्पको आयु पनि बढाइदिएका छन्। अहिले तिमी बच्चाहरू बाबासँग सम्मुख
पठिरहेका छौ। भित्र भासना आउँछ- हामी प्राकृतिकलमा बसेका छौं। पुरुषोत्तम संगमयुग पनि
अवश्य आउनु छ। कहिले आउँछ, कसरी आउँछ- यो कसैले पनि जान्दैनन्। तिमी बच्चाहरूले
जान्दछौ, त्यसैले कति गद्गद हुनुपर्छ। तिमी नै कल्प-कल्प बाबाबाट वर्सा लिन्छौ अर्थात्
मायामाथि विजय पाउँछौ फेरि हाँछौं। यो हो बेहदको हार र जित। ती राजाहरूको त धेरै हार-
जित भइरहन्छ। अनेक लडाईं भइरहन्छन्। सानो लडाईं लाग्यो भने भनिदिन्छन् अब हामीले

२०७२ असोज २८ बिहीबार १५-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन जित्यौ। के जिते ? सानो टुकालाई जिते। ठूलो लडाईमा हाछन् भने फेरि भण्डा भुकाउँछन्। पहिले-पहिले त एक राजा हुन्छन् फेरि अरू-अरू वृद्धि हुँदै जान्छन्। पहिले शुरूमा यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो फेरि अरू राजाहरू आउन थाले, जस्तै पोपलाई देखाउँछन्। पहिले एक थिए फेरि नम्बरवार अरू पोपहरू पनि बस्दै गए। कसैको मृत्युको त ठेगान छैन नि।

तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- हामीलाई बाबाले अमर बनाइरहनु भएको छ। अमरपुरीको मालिक बनाइरहनु भएको छ, कति खुशी हुनुपर्छ। यो हो मृत्युलोक। त्यो हो अमरलोक। यी कुरालाई नयाँ कसैले बुझ्न सक्दैन। उनलाई आनन्द आउँदैन, जति पुरानालाई आउँछ। दिन-प्रतिदिन वृद्धि भइरहन्छ। निश्चय पक्का हुन्छ। यसमा सहनशीलता पनि धेरै हुनुपर्छ। यो त आसुरी दुनियाँ हो, दुःख दिन बेर गर्दैनन्। तिम्रो आत्माले भन्छ- हामी अहिले बाबाको श्रीमतमा चलिरहेका छौं। हामी संगमयुगमा छौं। बाँकी सबै कलियुगमा छन्। हामी अहिले पुरुषोत्तम बनिरहेका छौं। पुरुषहरूमा उत्तम पुरुष पढाइबाट नै बन्छन्। पढाइबाट नै प्रधान न्यायाधीश आदि बन्छन् नि। तिम्रीलाई बाबाले पढाउनुहुन्छ। यस पढाइबाट नै आफ्नो पुरुषार्थ अनुसार पद पाउँछौ। जसले जति पढ्छ उति ग्रेड मिल्छ। यसमा राजाईको ग्रेड हुन्छ। त्यस पढाइमा राजाईको ग्रेड हुँदैन। तिम्रीले जान्दछौ- हामी राजाहरूका राजा बनिरहेका छौं। त्यसैले भित्र कति खुशी हुनुपर्छ। हामी डबल शिरताज धेरै उच्च बन्छौं। भगवान् बाबा हामीलाई पढाउनुहुन्छ। कहिल्यै कसैले बुझ्न सक्दैन- निराकार बाबा कसरी आएर पढाउनुहुन्छ ? मनुष्यले पुकार्छन् पनि- हे पतित-पावन ! आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस्। फेरि पनि पावन बन्दैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ- काम महाशत्रु हो। तिमी एकातर्फ पुकाछौ- पतित-पावन आउनुहोस् भनेर। अब म आएको हुँ, भन्दछु- प्यारा बच्चाहरू ! पतितपना छोड, तर तिम्रीले किन छोड्दैनौ ? बाबाले तिम्रीलाई पावन बनाउनुहुन्छ तर तिम्री पतित बनिरहन्छौ, यस्तो हुनु हुँदैन। धेरै यसरी पतित बन्छन्। कसैले सत्य बताउँछन्, बाबा यो भूल भयो। बाबा भन्नुहुन्छ- कुनै पनि पाप कर्म भएमा तुरुन्तै बताऊ। कसैले सत्य, कसैले भुटो बोल्छन्। कसले सोध्छ ? म कहाँ एक-एकको मनलाई बसेर जानूँ, यो त हुन सक्दैन। म त आउँछु नै केवल राय दिन। पावन बन्दैनौ भने तिम्रो नै नोक्सान हुन्छ। मेहनत गरेर पावनबाट फेरि पतित बन्छौ भने गरेको कमाई समाप्त हुन्छ। लाज लाग्छ हामी स्वयं नै पतित बनेका छौं फेरि अरूलाई कसरी भनौं- पावन बन। भित्र मन खान्छ- मैले कति आदेशको उल्लंघन गरें। यहाँ तिम्री बाबासँग डायरेक्ट प्रतिज्ञा गर्छौ, जान्दछौ- बाबाले हामीलाई सुखधाम-शान्तिधामको मालिक बनाइरहनु भएको छ। हाजिर-नाजिर हुनुहुन्छ, हामी उहाँको सम्मुख बसेका छौं। यिनमा पहिले यो ज्ञान कहाँ थियो र ! न कोही गुरु नै थियो, जसले ज्ञान दियो। यदि गुरु भएको भए त केवल एकलाई ज्ञान दिन्छन् र ! गुरुका अनुयायीहरू त धेरै हुन्छन् नि। एउटा मात्र कहाँ हुन्छ र ! यो बुझ्ने कुरा हो नि। सतगुरु हुनुहुन्छ नै एक। उहाँले हामीलाई बाटो बताउनुहुन्छ। हामीले फेरि अरूलाई बताउँछौं। तिम्रीले सबैलाई भन्छौ- बाबालाई याद गरौं। उच्चभन्दा उच्च बाबालाई याद गर्नाले नै उच्च पद मिल्छ। तिम्री राजाहरूका राजा बन्छौ। तिम्रो पासमा अनगिन्ती धन हुन्छ। तिम्रीले आफ्नो भोली भन्छौ नि। तिम्रीले जान्दछौ- बाबाले हाम्रो भोली खुब भरिरहनु भएको छ। भन्दछन्- कुबेरको पासमा धेरै धन थियो। वास्तवमा तिम्री हरेक कुबेर हो। तिम्रीलाई वैकुण्ठरूपी

२०७२ असोज २८ बिहीबार १५-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन खजाना मिल्छ । खुदा दोस्तको पनि कहानी छ । अल्लाहलाई जसले पहिले भेट्थ्यो, उसलाई एक दिनको लागि बादशाही दिन्थे । यी सबै दृष्टान्त हुन् । अल्लाह अर्थात् बाबा, उहाँले अवलदीन रच्नुहुन्छ, अनि साक्षात्कार हुन्छ । तिमीले जान्दछौं— वास्तवमा हामी योगबलबाट विश्वको बादशाही लिन्छौं । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) यस आसुरी दुनियाँमा धेरै सहनशील बनेर रहनु छ । कसैले गाली दिए पनि, दुःख दिए पनि सहन गर्नु छ । बाबाको श्रीमत कहिल्यै छोड्नु हुँदैन ।
- २) डायरेक्ट बाबाले पावन बन्ने आदेश गर्नुभएको छ । यसैले कहिल्यै पनि पतित बन्नु हुँदैन । कहिल्यै कुनै पाप भएमा छिपाउनु हुँदैन ।

वरदानः— बाबाको सङ्गको रङ्गद्वारा हरेक आत्मामा ज्ञान योगको अविनाशी रङ्ग लगाउनेवाला पावन आत्मा भव

तिमी परमात्म रङ्गमा रंगिएका पावन आत्माहरू हो । संगमयुग पावन जीवनको युग हो । जब अविनाशी रूहानी रङ्ग लाग्छ अनि सदा कालको लागि बाबा समान बन्छौ । तिम्रो होली हो सङ्गको रङ्गद्वारा बाबा समान बन्नु । यस्तो पक्का रङ्ग होस् जसले अरूलाई पनि समान बनाइदेओस् । हरेक आत्मामा अविनाशी ज्ञानको रङ्ग, यादको रङ्ग, अनेक शक्तिहरूको रङ्ग, गुणहरूको रङ्ग, श्रेष्ठ वृत्ति, दृष्टि, शुभ-भावना, शुभ-कामनाको रूहानी रङ्ग चढाऊ ।

स्लोगनः— दृष्टिलाई अलौकिक, मनलाई शीतल, बुद्धिलाई दयावान् र मुखलाई मधुर बनाऊ ।